การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ

The Development of Thai Literature Learning Achievement of Grade 11 Students through the 5Es Learning Process Integrated with Role-Playing

ชนัญชิดา วรทารัญชน์* และ กิติศักดิ์ สุขวโรดม**

Chanunchida Worratarun* and Kitisak Sukhawarodom**

*โรงเรียนเมืองถลาง

*Muangthalang School

Corresponding Author: ชนัญชิดา วรทารัญชน์

อีเมล: chanun.worrata@gmail.com

บทความวิจัย

วันที่รับบทความ: 15 กรกฎาคม 2568 วันที่แก้ไขบทความ: 28 สิงหาคม 2568 วันที่ตอบรับบทความ: 29 สิงหาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ และ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 36 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน แผนละ 50 นาที รวม 300 นาที แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบแผนในการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่า t

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ มีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย, กระบวนการเรียนรู้ 5Es, การแสดงบทบาทสมมติ

Abstract

This research aimed (1) to compare the learning achievement in Thai literature on the topic “Matthanaphatha,” a poetic verse drama, of Grade 11 students before and after learning management using the 5Es learning process integrated with role-playing, and (2) to study the students’ satisfaction toward the 5Es learning process integrated with role-playing.

The sample group consisted of 36 students from Grade 11/2, obtained through cluster random sampling, totaling 36 students. The research instruments comprised three types: six lesson plans, each lasting 50 minutes (a total of 300 minutes); an achievement test; and a satisfaction questionnaire. The research employed a One Group Pretest–Posttest Design. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, and t-test.

The research findings revealed that: (1) the post-learning achievement of Grade 11 students was significantly higher than the pre-learning achievement at the .05 level, and (2) the overall level of students’ satisfaction with the learning management through the 5Es learning process integrated with role-playing was at the highest level.

Keywords: Learning Achievement in Thai Literature, 5Es Learning Process, Role-Playing

บทนำ

วรรณคดีไทย เป็นหนึ่งในวิชาที่มีความสำคัญในหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจากวรรณคดีไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการปลูกฝังทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อที่สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของสังคมไทย อย่างไรก็ตาม การสอนวรรณคดีไทยในปัจจุบันยังประสบปัญหาในหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนหลายคนมองว่าวรรณคดีเป็นเรื่องยากและซับซ้อน เนื่องจากวิธีการสอนส่วนใหญ่มักเน้นการท่องจำและการตีความแบบตายตัว มากกว่าการเรียนรู้ผ่านการคิดเชิงลึกและการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) กล่าวว่า ผู้เรียนไม่ชอบวรรณคดีเพราะรู้สึกว่าวรรณคดีไม่สนุก ไม่เหมาะสมกับวัย เป็นเรื่องที่ล้าสมัยและเนื้อหาไม่เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ซึ่ง ทิศนา แขมมณี (2566) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่าเป็นการจัดสภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทั้งด้านกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีบทบาทในการเรียนรู้มากกว่าครูผู้สอน สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ดังที่ วัชรา เล่าเรียนดีและคณะ (2560) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ 5Es มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ เพราะเป็นการสร้างความหมายกับความรู้ใหม่ด้วยตนเองของผู้เรียน มีการสืบค้นหาคำตอบที่ตนเองสงสัยอยากรู้ ความสงสัยอยากรู้จะทำให้เกิดความพึงพอใจขึ้น โดยเฉพาะเมื่อผู้เรียนสร้างความเข้าใจได้คำตอบ ได้ผลจากการปฏิบัติของตนเองโดยกระบวนการเรียนรู้ 5Es เป็นหนึ่งในแนวทางที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนใน

การสอน ดังนี้ 1) ขั้นสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียน 2) ขั้นสำรวจและค้นหา 3) ขั้นอธิบายความรู้ 4) ขั้นขยายความเข้าใจ และ5) ขั้นประเมินผล จากแนวคิดข้างต้นจะเห็นได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ 5Es เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการสืบค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นแนวทางที่มีความสำคัญในการแก้ปัญหาดังกล่าว เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ และทิศนา แขมมณี (2566) กล่าวถึง การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล กล่าวคือ บุคคลสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองได้จากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมต่าง ๆ ของบุคคล ดังที่ ปิยจิตร สังข์พานิช (2560) กล่าวถึง การแสดงบทบาทสมมติ หมายถึง วิธีสอนที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่องหรือปัญหาต่าง ๆ หรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้มีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงและให้ผู้เรียนได้เตรียมการล่วงหน้า แล้วจึงแสดงบทบาทสมมตินั้น ๆ เช่นเดียวกับ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวถึง วิธีสอนโดยการใช้บทบาทสมมติว่าเป็นวิธีสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นจากความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนคิดว่าควรจะเป็น ผู้สอนจะใช้การแสดงออกทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นพื้นฐานในการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนอันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระของบทเรียนอย่างลึกซึ้งและรู้จักปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้แสดงความคิดความรู้สึกของตน ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย กระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจผู้ที่มีบทบาทหน้าที่แตกต่างไปจากตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่ได้แสดงออก ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวรรณคดีที่เรียนได้อย่างลึกซึ้งตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐศิษฏ์ ถาวร และกาญจนา วิชญาปกรณ์ (2566) งานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสม มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องมหาเวสสันดรชาดกกัณฑ์มัทรี ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสม ผลการศึกษา พบว่า ผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวิทย์ ถูกนึกและลำไย สีหามาตย์ (2567) งานวิจัยเรื่องผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนดอกคำใต้วิทยาคมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเทคนิค CIRC ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ดอกคำใต้วิทยาคม เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเทคนิค CIRC คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัย นรากร ชินพิมาย (2566) ศึกษางานวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องเสภาขุนช้าง

ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม โดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสี่เหลี่ยม จำนวน 21 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นเวลา 2 ปี พบว่า การเรียนการสอนวรรณคดีในปัจจุบัน ยังเป็นปัญหาอยู่เนื่องจากผู้เรียนขาดความสนใจ หรืออยากเรียนวรรณคดีด้วยความรู้สึกชอบ แต่เรียนเพราะถูกบังคับให้เป็นวิชาที่ต้องเรียน มองว่าวรรณคดีเป็นเรื่องที่ไกลตัวและมีการลำดับเรื่องที่ซับซ้อน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อีกทั้งวรรณคดีไทยหลายเรื่องถ่ายทอดเรื่องราวในรูปแบบของบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ทำให้ต้องมีการตีความ แปลความ และถอดความเนื้อเรื่องเป็นบทสนทนาของตัวละคร ทำให้ยากในการทำความเข้าใจของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาวรรณคดี ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ

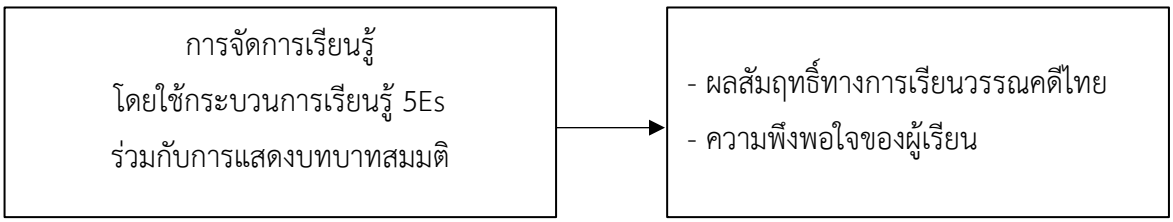
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมตินักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนเมืองถลาง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 221 คน จาก 8 ห้องเรียน ที่จัดห้องเรียนโดยคละกัน มีทั้งนักเรียนที่เรียนระดับดี ระดับปานกลาง และระดับอ่อน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเมืองถลางภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random Sampling)

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยมีลักษณะการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T1	X	T2

T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ

T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธาโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน แผนละ 50 นาที รวมระยะเวลา 300 นาที มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธาโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์เพื่อกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรม

3.1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยจากหลักสูตร สถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองถลาง

3.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน ซึ่งมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ มาตรฐานการจัดการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อประเมินค่าความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา เพื่อนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องมาตรฐานการจัดการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ (IOC) ที่มีค่า > 0.50 ถือว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

3.1.6 ดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 ศึกษา หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ เนื้อหาและสร้างแบบทดสอบ จำนวน 1 ฉบับ

3.2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาด้านภาษา ด้านเนื้อหา และด้านการวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของตัวเลือกที่ใช้เพื่อนำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.2.3 นำผลการประเมินความเที่ยงตรงของผู้เชี่ยวชาญไปประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ง 0.5 ขึ้นไป และ ปรับปรุง ข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ 1.00 ทั้ง 20 ข้อ

3.2.4 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ที่ผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองถลาง จำนวน 30 คน ที่เคยเรียนเนื้อหาวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา

3.2.5 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบมาหาค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง 0.20-1.00 พบว่า แบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.25- 0.75 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.27 – 0.85 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87 และนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบบทดสอบใช้กับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นฉบับเดียวกัน

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

3.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความพึงพอใจ เจตคติ การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

3.3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 คน

3.3.3 นำผลการประเมินความเที่ยงตรงของผู้เชี่ยวชาญไปประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุง ข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ 1.00 ทั้ง 15 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่น .89 จึงถือว่าแบบวัดความพึงพอใจมีความสอดคล้องที่เหมาะสมสามารถนำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองถลาง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติแล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 50 นาที รวม 300 นาที

4.3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธาหลังเรียน (Posttest) แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.4 ผู้วิจัยนำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธาโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน ทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติแล้วรวบรวมเพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

5.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย รายละเอียดดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	36	10.56	3.85	24.22*	.000
หลังเรียน	36	15.03	3.00		

*P < .05

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 10.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.85 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.00 ทดสอบความแตกต่างด้วย t-test ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่องบทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการจัดการเรียนรู้	4.72	0.29	มากที่สุด
2.	ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.64	0.46	มากที่สุด
3.	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.66	0.41	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวมทั้ง 3 ด้าน	4.67	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.72 ถัดมาด้านประโยชน์ที่ได้รับ 4.66 และด้านที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 4.64

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 10.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.85 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.00 ทดสอบความแตกต่างด้วย T-Test ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องบทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา หลังสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ในชีวิตจริงได้ดีขึ้น ช่วยกระตุ้นจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น และช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นอย่างสร้างสรรค์ และช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนให้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุทิน พยุงวงษ์ (2559) ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น โดยใช้เกมและการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง ระบบสืบพันธุ์และการเจริญเติบโตของสัตว์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น โดยใช้เกมและการแสดงบทบาทสมมติ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 32.08 (±3.24) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 14.38 (±3.09) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐศิษฏ์ ถาวรและกาญจนา วิชญาปกรณ์ (2566) งานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสม มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องมหาเวสสันดรชาดกกัณฑ์มัทรี ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสม ผลการศึกษา พบว่า ผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ภาณุวิทย์ ถูกนึกและลำไย สีหามาตย์ (2567) งานวิจัยเรื่องผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนดอกคำใต้วิทยาคมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเทคนิค CIRC ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ดอกคำใต้วิทยาคม เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเทคนิค CIRC คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงแสดงว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนด้านวรรณคดีไทยได้

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และเมื่อพิจารณาข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับแรกในทุกด้าน พบว่า นักเรียนพึงพอใจกับครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 รองลงมา คือ นักเรียนพึงพอใจกับครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และอันดับที่ 3 คือ นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐศิษฏ์ ถาวรและกาญจนา วิชญาปกรณ์ (2566) งานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสม ผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสมในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจาราณารายด้านแล้ว พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจสูงที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ รายการความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เสือจิ๋วและอ้อมธจิต แป้นศรี (2568) งานวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ร่วมกับบอร์ดเกม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่องกาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนวรรณคดี เรื่องกาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดงด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ร่วมกับบอร์ดเกม ผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์วรรณคดีเรื่อง กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรากร ชินพิมาย (2566) ศึกษางานวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสี่เหลี่ยม ที่มีต่อวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสี่เหลี่ยม มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ ในทุกด้านแสดงให้เห็นว่านักเรียนมี

ความพึงพอใจมากค่อบทบาทสมุติ ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม เท่ากับ (Mean = 4.33, S.D. = .17)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำและช่วยเหลือระหว่างนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่องบทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา และควรแนะนำแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่นักเรียน

2. ในการนำเสนอผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่องบทละครพูดคำฉันท์มัทนะพาธา ครูควรให้การเสริมแรงทางบวกควบคู่กับการฝึกฝนด้วย เช่น การให้คำชมเชย การให้ของรางวัล การให้คะแนน เมื่อนักเรียนมีการพัฒนาทักษะที่ดีขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน และทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการฝึกฝนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5Es ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ กับวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ ให้กับนักเรียนชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

ชไมพร เสือจิ๋ว และอ้อมธจิต แป้นศรี. (2568). การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ร่วมกับบอร์ดเกมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารวิชาการการศึกษาและวิจัยทางการศึกษา**, *11*(2), 435-448.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). **ศิลปะการสอนเพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). วีพรินท์.

ทิศนา แขมมณี. (2566). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** (พิมพ์ครั้งที่ 23). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐศิษฏ์ ถาวรและกาญจนา วิชญาปกรณ์. (2567). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับสื่อประสม. **วารสารสิรินธรปริทรรศน์**, *25*(1), 33-43.

นรากร ชินพิมาย. (2566). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ. **วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**, *5*(1), 51-63.

ประภาศรี สีหอำไพ. (2535). **วิธีการสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ปิยจิตร สังข์พานิช. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศสด้านการแสดงบทบาทสมมติสำหรับนักศึกษา วิชาการเอกการจัดการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. **วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ฯ,** *40*(134), 41-54.

ภาณุวิทย์ ถูกนึก และลำไย สีหามาตย์. (2567). ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์,** *9*(1), 1599-1611.

วัชรา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง, และอรพิณ ศิริสัมพันธ์. (2560). **กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม : เพชรเกษรมพริ้นติ้ง กรุ๊ป.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). **หลักการสอน.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.